

Duhovna misel - 24. sep. 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Verouk pri nas doma

Bistveni del vzgoje otrok mora biti tudi posredovanje vere. Otežuje sedanji slog življenja z razporeditvijo delovnega časa zapletenostjo današnjega sveta, v katerem mnogi živijo v mrzljem ritmu, v boju za preživetje.

Kljub temu mora biti domača hiša še naprej kraj, kjer se uči kako spoznavati osnove in lepoto vere, kako moliti in služiti bližnjemu. To se začne s krstom, kjer – kakor je rekel sv. Avgust in matere, ki prinesejo svoje otroke, »sodelujejo pri svetem rojstvu«. Potem se začenja rast novega življenja. Vera je Božjega prejmemu pri krstu, in ne dosežek človeškega dela, vendar pa starši Božje orodje za to, da vera zori in se razvija. »Lepo je, kako matere navajajo svoje otročice, naj Jezusu ali Božji Materi po poljub. Koliko nežnosti je skrito v tem! V tistem trenutku poskrbi otroško srce kraj molitve.«¹

Posredovanje vere otrokom predpostavlja, da starši resnično izkusijo, da je treba v Boga zaupati, ga iskati in potrebovati. Kaj sam tako en rod oznanja drugemu rodu slavo njegovih del, pripoveduje o silovitih Božjih delih (prim. Ps 145,4), samo takrat oče pripoveduje otrokom o Božji zvestobi. To zahteva, da izpravimo Božje delovanje v srcih, kamor sami ne moremo priti. Gorčičevi tako drobno seme, postane veliko drevo, in tako spoznamo nesorazmernost med delovanjem in njegovim učinkom. Potez, da ne gospodujemo nad darom, temveč smo le njegovi skrbni upravitelji. Naše ustvarjalno prizadevanje je vendar prispevek, ki odpira možnost sodelovati z Božjo pobudo. Zaradi tega je treba »zakonske pare, matere in očete kot dejavne subjekte kateheze«.

